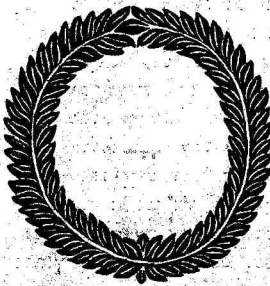

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΤΑΝ οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὸν Παράδεισον ἐνεκα τῆς ἀπειθείας των πρὸς τὴν διαταγὴν τοῦ Κυρίου καὶ καθ' ἣν στιγμήν ἀνεπαύοντο πρὸ τῆς Πύλης—διότι δὲν εἶχαν συνειθίσει ἀκόμη τὴν ὁδοιπορίαν, —ἐνεφανίσθη πρὸ αὐτῶν ἓνας ἄγγελος καὶ τοὺς εἶπε :

« Ἀδὰμ, θέλεις νὰ μ' ἀκούσης ; »

Ἐκεῖνος ἀπήντησεν : « Ἐρχεσθαι ἀπὸ τὸν κῆπον ποῦ μᾶς ἐβάλας· ἔξω καὶ θέλεις βέβαια νὰ ξαναγυρίσωμε· καλὰ, ἐρχόμαστε ! »

Καὶ ὁ ἄγγελος εἶπε : « Δὲν θέλω νὰ καλέσω ἐσένα, ἀλλὰ τὴν συνειδησὶν σου. Μετανοεῖς γιὰ ὅ,τι ἔκαμες ; Πές ! »

Ἀλλ' ὁ πρόγονος τῶν ἀνθρώπων εἶπε :

« Τί ἔκαμα ; Γιατὶ ἀφῆκεν ὁ Κύριος τὸ φεῖδι εἰς τὸν Παράδεισον καὶ ἐξελόγησε τὴν γυναῖκά μου νὰ φάγῃ τὸν ἀπηγορευμένον καρπὸν ; Καὶ γιατί ἐγένεν ἓνα δένδρον, τοῦ ὁποίου οἱ καρποὶ μᾶς ἀπηγορεύθησαν ; Γιατὶ μοῦ ἐδόθη εἰς τὸ πλευρόν μου μία σύντροφος καὶ δὲν ἐλέχθη εἰς αὐτὴν ὅ,τι εἰς ἐμένα ; Ὅχι, δὲν ἔκαμα τίποτε ὥστε νὰ εἶμαι ἄξιος τῆς ὁργῆς τοῦ Κυρίου καὶ δὲν ἔχω νὰ μετανοήσω διὰ τίποτε ! »

Τότε ὁ ἄγγελος προσεπάθει νὰ τὸν πείσῃ πρὸς μετάνοιαν καὶ ἀναγνώρισιν τοῦ σφάλματος του, ἀλλ' ὁ Ἀδὰμ εἶπεν :

« Ὅχι, δὲν ἔχω νὰ ἀναγνωρίσω τίποτε, δὲν μετανοῶ διὰ τίποτε, ἐμένα μοῦ ἔκαμαν ἄδικον ! »

Καὶ ὁ ἄγγελος εἶπε μὲ ὀργήν :

« Σὺ ἐπραξες τὸ ἄδικον. Ἦσο τὸ πλάσμα τοῦ Κυρίου καὶ ἡ χάρις του ἦτο διὰ σέ. Θέλεις νὰ νουθετήσῃς αὐτόν, ὅστις ἐπλάσε τὸν οὐρανὸν

καὶ τὴν γῆν καὶ σένα ; Εἶσαι τόσον σοφός, ὥστε νὰ θέλῃς νὰ κατανοήσῃς διατὶ ἐπιτρέπει καὶ ἀπαγορεύει ; Ἡ εἶσαι τόσον ἀχάριστος, ὥστε νὰ τὸν μέμφῃς διὰ τὴν εὐνοίαν του ; »

Καὶ ἐστράφη πρὸς τὴν Εὐάν.

« Κύτταξέ τον ! Δι' αὐτὸν ἐπλάσθης καὶ χάριν σοῦ ἀποπέμψῃς. Μετανοεῖς ; »

Καὶ ἡ Εὐὰ ἐστράφη πρὸς τὸν συνέδον της, τὸν εἶδε πόσον ὑπέφερε καὶ εἶπε :

« Ναί, μετανοῶ ! Διότι ἡμάρτησα καὶ τὸν ἔσυρα πρὸς τὴν ἁμαρτίαν. Εἶθε ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου νὰ εἴρῃ ἐμένα μόνον καὶ ἐμένα νὰ διώξῃ, ἀλλὰ αὐτὸν νὰ τὸν συγχωρήσῃ. Διότι πρὸς χαράν του ἐπλάσθην καὶ ἐγὼ κατὰρα δι' αὐτόν. Ναί, μετανοῶ ! »

Καὶ ἐσιώπησεν· ἀλλ' ὁ ἄγγελος ὠμίλησε :

« Καλὰ, ὁ Κύριος σὲ συγχωρεῖ, γύρισε εἰς τὸν κῆπον τῆς Ἐδέμ. »

Ἀλλ' ἡ γυναῖκα ἀπήντησεν :

« Ὅχι· χωρὶς αὐτόν ! Διότι εἶμαι σάρξ ἀπὸ τὴν σάρκα του καὶ αἷμα ἀπὸ τὸ αἷμά του. »

Καὶ τὸν ἐπίασε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν ἐκράτησε σφιχτά.

Τότε ὁ ἄγγελος ἐστρεψε πρὸς αὐτὴν τὸ πρόσωπον καὶ ὠμίλησεν.

« Ἀληθῶς σοῦ λέγω, γυναῖκα, ὅτι πολλὰ θέλουν σοῦ συγχωρηθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κρίσεως ! »

Καὶ ἐξηφανίσθη, ἀλλ' ὁ Ἀδὰμ προσπένεισε τὴν γυναῖκα καὶ τῆς εἶπε :

« Γυναῖκα, ποῖα εἶσαι ποῦ περιφρόνεῖς τὸν Παράδεισον πρὸς χάριν μου ; »

Καὶ ἐκείνη ἀπήντησεν ἀφελῶς : « Ἡ σύντροφός σου. Ἐλα πᾶμε ! »

Καὶ σφιχτὰ κολλημένοι ὁ ἓνας πρὸς τὸν ἄλλον ἐπροχώρησαν πρὸς τὴν ζωὴν, ἐνῶ ὑπισθέντων ἐχάνετο φωτεινὸς ὁ Παράδεισος.

ΟΣΚΑΡ ΚΛΑΪΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

X.

Ἀγαπημένη μου,

Τὴν εἶδα πάλιν ! Πάλιν συναντήθηκα μὲ τὴν Ὠμορφὴ καὶ τὴν καμάρωσα ! Ἐπήγαινε περὶ ἄνευ καὶ γλυκολιγοῦσε τὸ κορμὶ της σὰν Νεράιδα παραπλανημένη ἀνάμεσα μας. Ἀνασηκωμένο εἶχε λίγο τὸ φόρεμά της καὶ λίγο-λίγο ἐφαίνοντο τὰ μικρά της πόδια ν' ἀλαφροπατοῦνε στὶς πέτρες τοῦ δρόμου... Παναγία μου, τί ὠμορφιά ! Μέσα ἀπὸ τῆς ἐλευθερῆς πτυχῆς τοῦ φορέματος, ξεχώριζε τὸ χυτὸ της κορμὶ, σὰν κανένα ἄγαλμα ποῦ τὸ περιτύλιξε ὁ τεχνίτης γιὰ νὰ σκεπᾶσθαι ντροπαλὰ τὴ θεϊκὴν του γυμνότητα, ἢ γιὰ νὰ τὴν κάμει πιδ ζηλευτὴ καὶ πιδ ποθομένην. Ποῖδς ξέρει. Πήγαινε λιγερὴ κι' ἀλαφροπεπατοῦσε, καὶ θαύμαζα τὴν ἀπαλὴν καμπυλότητα τοῦ στήθους καὶ τὴ γραμμὴν στρογγυλὰδα τοῦ γοφοῦ.

Κι' εἶπειτα, ἓνα χλωμὸ διάφανο προσωπάκι μὲ δύο χεῖλάκια ἄλικά, μὲ δύο μάτια μεγάλα μενεξεδένια ποῦ τὰ σκεπάζανε τὰ πιδ σγουρά καὶ τὰ πιδ ξανθὰ μαλλιά ποῦ λάμπανε ποτέ, ὕστερα ἀπὸ τῆς ἀχτῖνες τοῦ ἡλίου. Κι' ἐμπῆκε ὅπου ἤμουν, καὶ κάτι μίλησε καὶ κάθισε. Εἶχε πάνω της τὸν ἀέρα τῆς ἀληθινῆς ὠμορφιάς ποῦ ξέρει τὴ δύναμίν της καὶ τὴν κυβερνᾷ στοχαστικὰ καὶ σπουδασμένα.

Πότε ἔγερνε τὸ κεφαλάκι της καὶ χαμογελοῦσε, πότε ἔρριχνε τὸ μενεξεδένιο της βλέμμα μακρὰ καὶ ξεχνιούνταν σ' ἀφηρημάδα χαριτωμένη - πότε γελοῦσε μὲ παιδικαῖσι ἀφέλεια - καὶ πότε συλλογισμένη ἀκουμποῦσε στὸ γυμνὸ της χέρι π' ἀστραφτε γερμάτο δακτυλίδια. Γύρω αἱ γυναῖκες τὴν κύτταζαν. Κύτταζαν τὸ πλοῦσιον τὸ φόρεμα, τὸ ἀκριβὲς τὸ καπέλλο, τὰ διαμάντια τὰ πολύτιμα. Γυναῖκες ἐξέταζαν περίεργα καὶ φθονερὰ τὴ βαρεῖα φορεσιά της καὶ πίνανε φαρμάκι καὶ μισοῦσαν ! Κι' οἱ